

profitjagt. Det er dels kommet til udtryk i fordelingen mellem det enkeltmandsejede og det fællesejede, og det er dels kommet til udtryk i en undertiden lemfældig behandling af planlægningsloven, der er blevet presset til sidste dråbe.

Et af de momenter, der har været til debat, har været spørgsmålet, om møllerne er for store. Og der har man henholdt sig til, at det ikke er noget problem, og i bedste fald har man sagt – det var CD's ordfører, der var inde på det – jamen herregud, vi står jo foran en oprydning før eller siden. Det er jeg enig med CD's ordfører i, og i den forbindelse vil vi så som minimum dog få debatten om, hvordan vi skal organisere den her oprydning på en sådan måde, at den kan få vores energisynspunkt til at smelte sammen med både vores landskabssynspunkt og vores æstetiske synspunkt. Det er vi simpelt hen tvunget til på det tidspunkt.

Hvad der har bekymret mig mest set fra Enhedslistens synspunkt er sådan set den socialdemokratiske ordfører. Jeg husker engang, at Socialdemokratiet ikke var til det grønne. Man havde i bedste fald et fordelingspolitisk synspunkt, men man havde utrolig svært ved at få det grønne synspunkt inkorporeret i partiets politik. Her skete der en ændring op igennem 1980'erne, og den sidste store ændring, man foretog, var det meget principielle nej til atomkraftens udbygning.

Når man så hører hr. Martin Glerup i dag, så er der sket en ændring, således at partiet på det her område er blevet et rent grønt parti. Der blev kun argumenteret ud fra den grønne synsvinkel, hvorimod den røde synsvinkel, det fordelingsmæssige synspunkt, havde den socialdemokratiske ordfører ikke kræfter til, i hvert fald ikke i den her sammenhæng, at bære frem. Det var forduftet.

Her mener jeg, at hvis man er lidt smårødgøn, jamen så er udfordringen både at sikre, at så mange som muligt får noget ud af den her udbygning, og at den ikke glider over i hænderne på en gruppe vindmøllebaroner.

Et sidste punkt, som er blevet trukket frem – det var fru Aase D. Madsen, der spurgte om det – er, hvordan Enhedslistens forhold er til organisationen Naboer Til Vindmøller. Her har vi det synspunkt, at man skal gå på to ben. Denne organisation er principielt modstander af tilskudsreglerne, og på det punkt er vi drønende uenige med denne organisation. Det er en klar politisk kamp. Vi er tilhængere af tilskudsreg-

lerne, vi er tilhængere af vindmølleudbygningen, ingen tvivl om det.

Der, hvor vi til gengæld lytter – det er ikke blot til denne organisation, men i bred almindelighed til de problemer, der er kommet frem – er selvfølgelig, når man drøfter spørgsmålet om afstand mellem vindmølle og nabo, når man drøfter spørgsmålet om møllernes størrelse, og vi er ikke enige i denne organisations konklusioner, men vi lytter til de problemer, som man peger på. Så altså nej tak til den økonomiforståelse, der ligger hos organisationen, men vi lytter til problemstillingerne. Vi har andre løsninger, end organisationen har.

Det sidste, jeg skal anføre, er, at for Enhedslisten er det så vigtigt at få den grønne politik til at smelte sammen med en nogenlunde anstændig fordeling af de to tilskud, man giver. Derfor vil vi fortsat være meget optaget af det fællesejede, hvad enten det tager form af lav, eller bevar mig vel, det kan også tage form af, at det er et elværk, der går ind, og vi vil sikre os, at så meget som vel muligt af vindmølleudbygningen kommer på fællesskabets hænder.

Men generelt må jeg sige, at det ikke var en opløftende debat at høre på, for jeg synes, der var for få, der havde mulighed for både at rumme det grønne element og et elementært fordelingspolitisk synspunkt. Så der er bestemt et stort politisk problem at arbejde videre med.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Så er der noget, jeg helt har misforstået, vil jeg sige til hr. Søren Kolstrup, angående den med naboen til vindmølleforeningen, som traditionelt er modstandere af tilskud. Tænk, jeg troede, at det var, fordi de ville have tilskud i form af en erstatning for de økonomiske lidelser, de i øjeblikket har, fordi deres huse falder i pris. Det lyder helt fuldstændig vanvittigt. Nej, hvis de er modstandere af tilskud, så er det da, fordi det er det eneste værn mod den udvikling, der er i øjeblikket.

Det nye cirkulære er hullet som en si, så derfor kan de jo forudse, at udviklingen vil fortsætte, og det eneste, der er at gøre, er jo at tage de der tilskud væk fra møllerne, sådan så det ikke bliver, som hr. Kolstrup i øvrigt selv har udtalt, en knaldgod forretning, hvor forrentningen ligger over obligationsrenten. Det eneste værn er simpelt hen at fjerne tilskuddene. Men det er da ikke, fordi de hader møllerne. De siger, at de går ind for vindkraft.